Po sukcesie nowojorskiej premiery "Our Class" dramat Tadeusza Słobodzianka trafi na Broadway

2024-02-16 17:07 aktualizacja: 2024-02-16, 23:05

Udostępnij przez

Billboard zapowiadający "Naszą klasę" Fot. Fot. MART Foundation

Świetnie przyjęte przez widzów i krytykę przedstawienie "Our Class" odbiło się szerokim echem w nowojorskim środowisku teatralnym. Sukces spektaklu sprawił, że za kilka miesięcy będzie można oglądać dramat Tadeusza Słobodzianka na Broadwayu - poinformowała PAP szefowa ADiT Elżbieta Manthey.

CZYTAJ WIĘCEJ

Premiera "Naszej klasy" Tadeusza Słobodzianka w Brooklyn Academy of Music w Nowym Jorku

"Our Class" na podstawie dramatu "Nasza klasa" Tadeusza Słobodzianka w reżyserii Igora Golyaka to pierwsze wystawienie tego nagrodzonego NIKE dramatu w Nowym Jorku. Scenografię przygotował Jan Pappelbaum, a muzykę skomponowała zdobywczyni Oscara – Anna Drubich. Premiera przetłumaczonego na angielski przez Normana Allena utworu odbyła się 18 stycznia w sali Brooklyn Academy of Music. Pokazy przedpremierowe rozpoczęły się 12 stycznia.

> ***"Świetnie przyjęte przez publiczność i krytykę przedstawienie +Our Class+ zespołu Arlekin Players Theatre odbiło się szerokim echem w nowojorskim środowisku teatralnym, a z uwagi na jego popularność producenci zdecydowali się na dodatkowe pokazy. Sukces spektaklu sprawił również, że za kilka miesięcy ponownie będzie można oglądać dramat Słobodzianka w Nowym Jorku – tym razem na Broadwayu!" - poinformowała w piątek PAP szefowa Agencji Dramatu i Teatru ADiT Elżbieta Manthey, która reprezentuje prawa autorskie Tadeusza Słobodzianka.***

"+Our Class, stawiane w jednym szeregu z innymi głośnymi w Nowym Jorku przedstawieniami z ostatniego roku dotykającymi problemu antysemityzmu, jak +Leopoldstadt+ czy +Prayer for the French Republic+, zostało docenione przez krytykę za świetną, zgraną obsadę, oryginalną scenografię i wstrząsającą, aktualną oraz zmuszającą do refleksji historię" - czytamy w przesłanej informacji.

NAJNOWSZE

Joe Biden rozmawiał z Wołodymyrem Zełenskim

ŚWIAT

Czy Dorota Gawryluk wystartuje na prezydenta? Dziennikarka odpowiedziała w "Gazecie Wyborczej"

KRAJ

Akcja ratunkowa na jeziorze Wigry, pod dwójką chłopców załamał się lód

KRAJ

Konflikt w Strefie Gazy. Premier Kataru ujawnia stan negocjacji

ŚWIAT

Grupa G7 żąda od Rosji wyjaśnień w sprawie śmierci Nawalnego

POLECAMY

KRAJ

Wnioski o uchylenie immunitetów 7 posłów PiS. Komisja zdecyduje, co dalej

ŚWIAT

Kolonia karna "Wilk polarny". Tam zesłano Nawalnego, tam zmarł

Poniżej, dzięki życzliwości Elżbiety Manthey, publikujemy fragmenty amerykańskich recenzji (oraz linki do nich) z przedstawienia "Our Class" w reżyserii Igora Golyaka.

"Wirtuozerski międzynarodowy zespół sprawia, że ten druzgocący materiał nie staje się zbyt przytłaczający, wymagając od publiczności skupienia, a nie odwracania wzroku. Wszystkie wątki są fascynujące; szczególnie upiorny jest wstrząsający upadek matki Dory (rozdzierająca serce Gus Birney) i wymuszona konwersja oraz małżeństwo Rachelki (zapierająca dech w piersiach Alexandra Silber) z gburowatym Władkiem (doskonały Ilia Volok). (...) Igor Golyak (...) wykorzystuje minimalizm dla maksymalnego efektu" - napisano w "Time Out". Recenzja dostępna jest na stronie: https://www.timeout.com/newyork/theater/our-class.

CZYTAJ WIĘCEJ

„Sami swoi. Początek” od piątku w kinach! "Film o tym, że życie to nie bajka" [NASZE WIDEO]

"Zespół jest wyjątkowo silny i tak wyraźnie zaangażowany w swoje role, że aż bolesne staje się obserwowanie udręczeń, którym poddane są ich postaci. Muszę wyróżnić Alexandrę Silber, która ma najciekawszą historię. Jest doskonała jako Rachelka, żydowska kobieta, która zostaje uratowana, gdy nierozgarnięty Władek (Ilia Volok) proponuje jej małżeństwo, jeśli zrezygnuje z wiary i nawróci się na katolicyzm. (...) Członkowie społeczności, kierujący się dotychczas wspólnym dobrem, mogą tak łatwo dać się przekonać i obrócić się przeciwko sobie. Dzieje się to na naszych oczach w Ukrainie, w Izraelu i w Strefie Gazy" - czytamy w "The New York Stage Review".

Jak podkreślono, "pod przewodnictwem urodzonego na Ukrainie reżysera Igora Golyaka, zespół pracujący przy tej produkcji nabrał międzynarodowego charakteru". "Niektórzy członkowie zespołu realizacyjnego urodzili się za granicą i mają związki z Polską, co nadaje pracy autentyczny rezonans" - napisano. Tekst dostępny jest na stronie: https://nystagereview.com/2024/01/18/our-class-harrowing-history-lessons-from-the-polish-front/.

"Jednocześnie trzeźwo patrzący i druzgocący (tekst - PAP), staje się jeszcze lepszy dzięki pomysłowej reżyserii Igora Golyaka i dynamicznym kreacjom aktorskim. (...) Te niezapomniane role są wspierane przez precyzyjne i dobrze zaplanowane przedstawienie Golyaka, które zaczyna się od czytania scenariusza na scenie, niezauważalnie rozwijającego się w pełne doświadczenie teatralne. (...) Z tym szczerym spojrzeniem na ludzkie zachowanie, Słobodzianek rozdrapuje strup, który przez dziesięciolecia skrywał jątrzącą się ranę. (...) +Our Class+ to trzeźwe spojrzenie na zbrodnie, współudział i zbiorową amnezję - niezaprzeczalnie ludzkie wady, które można przełamać tylko przez usilną i powtarzaną bez ustanku prawdę" - czytamy na portalu Theatermania.com. Recenzja dostępna jest na stronie: https://www.theatermania.com/news/review-our-class-20th-century-poland-in-14-lessons-and-10-students_1726707/.

CZYTAJ WIĘCEJ

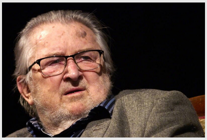

95 lat temu urodził się Kazimierz Kutz

"W niedawno wystawionej na Broadwayu sztuce Joshua Harmona +Prayer for the French Republic+, francuscy Żydzi już nie czują się bezpiecznie z powodu jawnego antysemityzmu w Paryżu i ostatecznie pytają siebie: +dlaczego nas nienawidzą?+. W +Our Class+ Tadeusza Słobodzianka (...) polscy Żydzi doświadczają podobnego antysemityzmu – ale następnie dochodzi do niewyobrażalnego aktu przemocy. (...) Przetrwało tylko kilka osób, które ostatecznie pytają siebie: +jak mogło do tego dojść?+. W obu sztukach, antysemityzm nie jest cechą armii najeźdźców i/lub nazistów, ale raczej kolegów z klasy i sąsiadów. (...) Zanim się obejrzysz, wpadasz w pełni dopracowaną produkcję teatru opowieści, a więc rodzaj przedstawień, który rzadko jest tak innowacyjny, jak to, co oferują pan Golyak i jego zespół" - napisano na portalu Stage and Cinema. Tekst dostępny jest na stronie: https://stageandcinema.com/2024/01/26/off-broadway-review-our-class-fisher-fishman-space-at-bam-the-brooklyn-academy-of-music/.

"Sztuka polskiego dramaturga Tadeusza Słobodzianka pochodzi z 2009 r., ale i teraz oczywista jest aktualność opowieści o tym, jak społeczność i jej członkowie żyją po doświadczeniu przerażającej przemocy, która bazuje na istniejących podziałach w społeczeństwie – szczególnie oczywista dla reżysera Igora Golyaka i jego Arlekin Players Theatre, zespołu stworzonego z aktorów-imigrantów z byłego Związku Sowieckiego. (Sam Golyak jest Ukraińcem i kształcił się na reżysera i aktora w Moskwie.) (...) Słobodzianek i Golyak obaj wiedzą, że to historia o tym, jak społeczność pielęgnuje życie po straszliwych wydarzeniach i - choć ich podejścia czasami wydają się rozbieżne - obaj wiedzą, że jest to proces, przez który wielu z nas przechodzi, znowu i nadal" - czytamy na portalu Exeunt.com. Recenzja jest dostępna na stronie: https://exeuntnyc.com/reviews/review-our-class-at-bam-fisher/.

"Zespół realizatorów +Our Class+ stworzył immersyjne środowisko wizualne, które zręcznie podkreśla znaczenie i symbolikę spektaklu. Na tylnej części sceny znajduje się ogromna tablica. Teksty i rysunki kredą wykonywane przez aktorów w trakcie spektaklu mają wielorakie znaczenia, od czarno-białej perspektywy dzieci szkolnych, przez spolaryzowane stanowiska dorosłych, po pisanie, wymazywanie i przepisywanie historii" - napisano w miesięczniku "Art Focus Now". Tekst dostępny jest na stronie: https://artfocusnow.com/news/who-killed-jakub-katz/.

"Golyak reżyseruje z frenetyczną energią, która jest upojna; twoje oczy zawsze szukają czegoś niezwykłego, niespodziewanego. W +Our Class+ (...) nie znajdziesz postaci, które po prostu siedzą i rozmawiają; jest ciągły ruch i akcja na całej przestrzeni. (...) Być może najlepszą rzeczą w +Our Class+ jest to, że nie poucza publiczności; ma przesłanie i określony punkt widzenia, ale nie uczy nas o dobru i złu" - czytamy w "This Week in New York". Recenzję przeczytać można na stronie: https://twi-ny.com/2024/01/30/our-class/.

"Słobodzianek obrazuje osobiste relacje między kolegami z klasy, mądrze koncentruje się na ludzkim koszcie wojny. Znakomita reżyseria Golyaka przekształca codzienne przedmioty - balony, sztućce, rysunki na tablicy - w niepokojące przypomnienia o złu. Rzeczywisty ludzki koszt wojny jest niepojęty, nawet jeśli sztuka na ten temat skutecznie go pokazuje. (...) W istocie +Our Class+ stoi zespołem i ten doskonały zespół aktorski porusza się jak maszyna. Poczucie koleżeństwa przenika całe wydarzenie, nawet w elementach przed spektaklem i w przerwie, kiedy publiczność ma okazję zobaczyć interakcje pomiędzy aktorami, zanim wcielą się w swoje postaci. Golyak zaczyna każdy akt, jakbyśmy oglądali czytanie scenariusza, z obsadą w nowoczesnych strojach. Ta rama stopniowo znika, a kostiumy zaczynają przywoływać elementy epoki (projekt kostiumów Sasha Ageeva). Dziesięć postaci – może wydawać się, że to zbyt dużo do śledzenia - ale każda z nich jest dobrze zarysowana i zaskakująco ludzka w tym zapierającym dech w piersiach spektaklu" - napisano na portalu Theatrely.com. Tekst dostępny jest na stronie: https://www.theatrely.com/post/lets-remember-our-class----review.

"Dramat Tadeusza Słobodzianka to hobbesowskie przedstawienie moralnego załamania, ujawniające szaleństwo, które czai się za fasadą rozbitego społeczeństwa. **Zadaje niepokojące, aktualne pytanie: jak byś się zachował, gdyby twój świat się rozpadł? (...) W niewłaściwych rękach taka straszna historia mogłaby być nie do zniesienia** - a na przedstawieniu, które oglądałem, pod koniec I aktu słyszalne były przerażone westchnienia - ale w doskonale zagranej produkcji Igora Golyaka, bezstronność aktorów pozwala nam zainteresować się pytaniem leżącym w sercu sztuki: jak to możliwe, że takie miłe, urocze osoby mogą robić takie straszne rzeczy? (...) W sezonie, który był pełen istotnych dramatów na temat antysemityzmu, +Our Class+ oferuje zdumiewająco szerokie spojrzenie, obejmujące dziesięciolecia i po drodze stawiające niezwykle drażliwe pytania. W swoim opisie społeczeństwa, nękanego przez podziały i polityczną niestabilność, zstępującego w przemoc, nie mogłoby być bardziej aktualne. (...) +Our Class+ to zdecydowanie jeden z najbardziej porywających spektakli w Nowym Jorku, zarówno jako dramat historyczny, jak i zwierciadło naszej toksycznej współczesnej polityki. Nie myśl, że to nie może się zdarzyć teraz i tutaj" - czytamy w "Lightning and Sound America". Recenzję przeczytać można na stronie: http://www.lightingandsoundamerica.com/news/story.asp?ID=-34OD0W.

"Jakże wielką odpowiedzialnością artystyczną jest wystawienie na scenie historii o takiej skali - i jakim wyzwaniem jest zrobić to skutecznie! Za to ogromne osiągnięcie, zdumiewającą sztukę sceniczną i genialny artyzm, reżyser Golyak zasługuje na najwyższe pochwały i podziw. (...) +Our Class+ jest wystawiana obok innych produkcji powstałych w odpowiedzi na wzrost antysemityzmu, które przyciągają uwagę w Nowym Jorku i Londynie. Spośród tych ważnych przedstawień, +Our Class+ wyróżnia się swoim epickim zasięgiem i głębokimi spostrzeżeniami na temat złożoności historii oraz tragicznej zdolności człowieka do okrucieństwa, nienawiści i destrukcji. Jest również niezapomniane, dzięki oszałamiającej teatralności i artyzmowi, które reżyser Igor Golyak wprowadził do tego potężnego dzieła, kończąc zaskakującym, poruszającym obrazem niespodziewanej nadziei – widokiem młodych kolegów z klasy na początku ich wspólnych szkolnych lat, grających w piłkę nożną; chrześcijan i Żydów, ramię w ramię" - napisano na portaluTheaterPizzazz.com. Tekst znaleźć można na stronie: https://www.theaterpizzazz.com/our-class/.

"+Our Class+ (...) to pięknie skomponowany psalm o degradacji i zniszczeniu dręczących ludzkość, który spowija historię w ciemności jak ciężki koc. Pomimo ciężaru mroku, który ogarnia wszystko, jest to również - w innym ujęciu - opowieść o miłości. Jak miłość do siebie nawzajem może zwyciężyć, uzdrowić i przekształcić. (...) To jest wielkie przedstawienie, wydarzenie, przypomnienie o tym, do czego jesteśmy zdolni – w najgorszym i najlepszym wydaniu. To jest coś, co trzeba zobaczyć. (...) Mam nadzieję, że ta konkretna produkcja, nieziemsko piękna, wyreżyserowana i wypolerowana jak cenny kamień pełen światła i miłości, powróci i pozostanie wystarczająco długo, aby wszyscy mogli zobaczyć jej bogactwo" - czytamy na portalu The Front Row Center. Recenzja dostępna jest na stronie: https://thefrontrowcenter.com/2024/01/our-class/.

"Podczas gdy sztuki ukazujące horror, który nastąpił po dojściu do władzy nazistów, nie są rzadkością - tylko w ubiegłym roku na Broadwayu zobaczyliśmy +Leopoldstadt+ i premierową +Prayer for the French Republic+ - nie mogę sobie przypomnieć innego dzieła, które przedstawia lub opisuje okrutne czyny dokonane na żydowskiej populacji Europy w tak surowych i bezkompromisowych szczegółach" - napisano w dzienniku "The Wall Street Journal". Tekst znaleźć można na stronie: https://www.wsj.com/articles/our-class-review-bam-nazis-world-war-ii-poland-jewish-catholic-play-f7dac63a.

Tadeusz Słobodzianek jest laureatem wielu nagród i wyróżnień, z których najważniejsze to: Fringe First na festiwalu w Edynburgu w latach 1993 i 1995, Paszport "Polityki" (1993), nagroda Fundacji im. Kościelskich (1994), Nagroda im. Stanisława Piętaka (1995), Medal im. Stanisława Bieniasza (2002 i 2018), "Złamany Szlaban" na Festiwalu Bez Granic w Cieszynie (2006, 2012 i 2022). W 2010 r. otrzymał Nagrodę NIKE za sztukę "Nasza klasa. Historia w XIV lekcjach" (doczekała się ponad 60 inscenizacji na świecie).

W latach 2010-12 był dyrektorem Teatru Na Woli im. T. Łomnickiego, a w latach 2012-22 dyrektorem Teatru Dramatycznego m.st. Warszawy. Utworzył Laboratorium Dramatu, Fundację Sztuka Dialogu oraz Szkołę Dramatu, był także współtwórcą Teatru Wierszalin.

Jest autorem dramatów takich, jak: "Car Mikołaj", "Obywatel Pekosiewicz", "Turlajgroszek", "Prorok Ilja", "Merlin", "Kowal Malambo", "Sen pluskwy", "Młody Stalin", "Śmierć proroka", "Historia Jakuba", "Niedźwiedź Wojtek", "Fatalista" oraz zbioru "Kwartety otwockie", na który składają się sztuki: "Geniusz", "Sztuka intonacji", "Powrót Orfeusza", "Krzew gorejący", "Helsinki" i "Cerber z Beaubourg".

Jego sztuki przetłumaczono na blisko 30 języków, m.in. na: angielski, niemiecki, hebrajski, francuski, włoski, hiszpański, japoński i chiński.(PAP)

autor: Grzegorz Janikowski

mar/